

РЕШЕНИЕ

№ 13175

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1860** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. М. Л., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв. Л., срещу Решение № 23-ОК/29.01.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх. № КП-01-173/13.01.2026 г.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се твърди, че същият е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят оспорва извода на административния орган, че в подадената последваща молба не се съдържат нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Поддържа, че молбата представлява последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ и подлежи на преценка по реда на чл. 76а и сл. от ЗУБ, като в това производство административният орган следва да извърши единствено проверка относно нейната допустимост въз основа на представените писмени доказателства, без да извършва преценка по същество. Излага довод, че в конкретния случай органът формално е приел липсата на нови обстоятелства, без да обсъди в достатъчна степен изложените факти относно личното положение на жалбоподателя и актуалната общественост-

политическа обстановка в С., включително наличието на въоръжен конфликт и риск за живота и сигурността на цивилното население. Твърди се, че не е извършена изискуемата индивидуална преценка на молбата съгласно приложимите разпоредби на националното и европейското право, вкл. чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, както и съответните разпоредби на Директива 2011/95/ЕС и Директива 2013/32/ЕС, като не са обсъдени релевантни обстоятелства, свързани с държавата на произход към момента на постановяване на решението. Навежда се оплакване, че административният орган не е съобразил и относимата практика на Съда на Европейския съюз. Моли съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата молба по общия ред в производство за предоставяне на международна закрила.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, представлява се от адв. Л., която моли Съда да отмени обжалвания акт като незаконосъобразен и да върне преписката за ново произнасяне.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, се представлява от юк.П., която моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

За първи път Б. М. Л. е поискал закрила с молба рег.№ ОК-13-1432/06.04.2024 г., по която е постановено Решение № 12082/20.11.2024 г. на Председателя на ДАБ. Със същото на чужденеца е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението на административния орган е обжалвано по съдебен ред и с Решение № 26121 от 31.07.2025 г. на Административен съд – София-град по адм. дело № 12195/2024 г. е потвърдено. Съдебният акт е обжалван пред ВАС, който с Решение № 237 от 12.01.2026 г. по адм. дело № 9117/2025 г. го е оставил в сила. На посочената дата отказът за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е влязъл в сила.

По време на предходното производство с молителя е проведено интервю, в което той е заявил, че родният му адрес е в [населено място], С., но е живял в [населено място] в същата област. Напуснал е С., за да подпомага семейството си и да подsigури бъдещето им, твърдейки, че условията за живот в С. са лоши. Молителят е заявил, че не е получавал призовка за служба в сирийската армия и не е служил в нея. Молителят е посочил, че от 2019 г. районът му се контролира свободната армия, която води сблъсъци с кюрдските сили. Заявил е, не са отправяни заплахи лично към него и семейството му и не е оказвано насилие. Молителят е заявил, че не може да остане в С. поради икономически причини, свързани с невъзможността за осигуряване на издръжка и лошите битови условия, свързани с недостига на вода, с която да обработват собствените им земеделски площи, за да осигурят прехраната си. Не е членувал в политически партии или организации, не е имал проблеми с властите, не е бил арестуван или осъждан, не е получавал заплахи или насилие поради етническата или религиозната си принадлежност.

На 13.01.2026 г. е подадена последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-173, в която молителят иска допускането ѝ до разглеждане по същество, като се позовава на наличието на предпоставките по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ и релевантната практика на СЕС относно възможността последващата молба да се основава на нови или новопредставени факти. Молителят сочи, че е получил отказ за предоставяне на международна закрила, без да бъде изяснена в пълнота личната му история, като твърди, че е застрашен от настоящите управляващи

в С. поради възприемането му като привърженик на предходния режим и че спрямо него е налице риск от лишаване от свобода. В молбата са изложени данни за съществено влошената общественно-политическа и сигурностна обстановка в страната по произход след смяната на властта, характеризираща се с въоръжени конфликти, дейност на различни въоръжени групировки, външна намеса и повишен риск за цивилното население. Посочва, че са налице нови факти и обстоятелства, обосноваващи предоставяне на международна закрила, включително поради опасност от преследване и наличие на безогледно насилие в условията на въоръжен конфликт. С оглед на изложеното се иска допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила и предоставяне на съответен статут.

С Решение № 23 ОК / 29.01.2026 г. интервюиращият орган при ДАБ към МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, е отказал да допусне до разглеждане по същество последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-173/13.01.2026 г., подадена от Б. М. Л. – гражданин на С., като е приел, че същата е недопустима поради липса на нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. В мотивите си органът е приел, че изложените обстоятелства са общи, не са нови и не се отнасят лично до молителя, както и че представените доказателства не установяват индивидуален риск, а касаят общоизвестни факти, вече обсъждани в предходното производство. Посочено е, че от наличната информация не се установява съществено влошаване на обстановката в С., като се прави извод за възможност молителят да се завърне в страната си и да се ползва от закрилата на държавните власти. Прието е още, че твърденията за опасност не се подкрепят с конкретни доказателства за лично засягане, а представените документи и справки не обосновават наличие на нови съществени обстоятелства. С оглед на това интервюиращият орган е достигнал до извод, че последващата молба е подадена без да са налице основания за допускането ѝ до производство за предоставяне на международна закрила, поради което същата не следва да бъде разгледана по същество.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От жалбоподателя – заверен превод на Справка за съдебно дело.

От ответника – справки с вх.№ МД-02-56/18.02.2026 г., вх.№ МД-02-52/17.02.2026 г., вх.№ МД-02-105/13.03.2026 г относно актуалното положение в С..

От представителството на ВКБООН в Б. – Становище от 26.02.2026 г. по адм. дело № 1860/2026 г. по описа на АССГ.

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят е сочи, че е арабин и живее в област, която се контролира от кюрдските сили, като посочва, че в района съществува конфликт между кюрди и араби. Излага, че ще представи документи, удостоверяващи, че е търсен от новите управляващи, тъй като не е на страната на кюрдите, като тези документи ще му бъдат изпратени от неговата майка. Посочва, че в С. съществуват доказателства за негово осъждане, които също следва да бъдат изпратени, като към момента не може да конкретизира съдържанието и обстоятелствата, при които е постановено. Заявява, че майка му му е съобщила за издадена срещу него призовка и че е осъден от новата власт, както и че произхожда от Х., където обстановката не е нормализирана. Допълва, че към момента не може да уточни конкретно какви документи ще бъдат представени като доказателства.

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на молителя на 30.01.2026 г., жалбата е подадена на 06.02.2026 г., видно от поставения върху същата вх.№ 4463 на АССГ, чрез надлежно упълномощен адвокат (л.8), поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството е по реда на чл.76б ЗУБ, уреждащ специалната процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Подадената от Б. М. Л. молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, тъй като преди депозирането ѝ е било налице влязло в сила решение на Председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Разпоредбите на чл.76а-76в ЗУБ транспонират изискванията на чл.40-42 от Директива 2013/32/ЕС и въвеждат механизъм за предварителен контрол за допустимост на последващите молби. Съгласно чл.76а ЗУБ преди разглеждането по същество се извършва преценка по чл.13, ал.2 относно наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за ситуацията в държавата му по произход. В чл.76б, ал.1 ЗУБ законодателят е възложил тази преценка на интервюиращ орган, който в 14-дневен срок от подаване на последващата молба, въз основа единствено на представените писмени доказателства и без провеждане на лично интервю, постановява решение за допускане или недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

Оспореното Решение № 23-ОК/29.01.2026 г. е издадено от компетентен орган – Н. А. С., мл.експерт в РПЦ- [населено място], определен за интервюиращ орган със Заповед № РД05-303/13.04.2022 г. (л.26), в рамките на предоставената му предметна компетентност по смисъла на чл.76б ЗУБ и в рамките на законоустановения срок от 14 работни дни. Актът е постановен в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за издаването му, поради което отговаря на изискванията на закона.

С последващата молба за закрила чужденецът е представил според него нови обстоятелства, а именно: твърдения, че е издирван от сегашните управляващи в С. поради възприемането му като привърженик на предходния режим и че спрямо него е постановено наказание лишаване от свобода без съдебно производство. В тази връзка сочи, че разполага или очаква да получи документи, удостоверяващи търсенето му от новата власт, които следва да му бъдат изпратени от негови близки. Жалбоподателят допълва, че е получил информация от своята майка за издадена спрямо него призовка/документ за търсене от страна на властите, както и че съществуват доказателства за осъждането му в страната по произход. Освен това се позовава на влошената обществено-политическа и сигурностна обстановка в С. след смяната на властта, включително продължаващи въоръжени конфликти, дейност на различни въоръжени групировки и повишен риск за цивилното население, като твърди, че именно тези обстоятелства са нови и обуславят необходимостта от разглеждане на последващата му молба.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или

чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложението смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

Относно документа, удостоверяващ търсенето му от новата власт, в хода на съдебното производство е представено фотокопие на документ на арабски език, съдържащ неясни и нечетливи печати, за който е заявено, че представлява справка за съдебно дело. Според съдържанието му срещу жалбоподателя е внесен обвинителен акт № 741 от 17.02.2025 г. за престъпление, свързано с членство в социалистическата партия „Баас“, сътрудничество с останки от предишния режим и разузнаване в полза на Сирийските демократични сили, за което е осъден на „затвор“ за срок от десет години, принудителен труд и глоба в размер на десет милиона сирийски лири. Документът е представен с превод на български език, но не са приложени никакви преки или косвени доказателства относно неговия произход, издаващ орган или автентичност.

Върху документа не е поставено лого или ясно обозначение на институцията, от която се твърди, че произхожда, каквото обичайно присъства върху официални актове, издавани от съдебните институции. Това обстоятелство поражда съмнения относно неговия официален характер и достоверност. От съдържанието на превода се установява, че документът не е адресиран до жалбоподателя, а до неопределен кръг заинтересовани страни, натоварени със задачата да обявят издирването му с цел задържане. Сам по себе си този факт сочи, че не се касае за индивидуален административен акт, насочен пряко към него, а за вътрешно разпореждане между органи, т.е. за вътрешноведомствен акт.

Допълнително Съдът отчита, че документът е вътрешноведомствен, което прави необяснимо достигането му до жалбоподателя или до неговата майка, за която се твърди, че го е получила и изпратила на жалбоподателя. Нито жалбоподателят, нито майка му са адресати на акта, поради което твърдението за начина на получаването му остава недоказано и логически несъстоятелно.

Съдържанието на документа възпроизвежда обстоятелства, които съвпадат с вече заявените от жалбоподателя твърдения, изложени в последващата му молба и в съдебно заседание, което допълнително подкрепя извода за неговото съставяне с оглед нуждите на настоящото производство. С оглед на гореизложеното справка за съдебно дело не следва да бъде кредитирана, тъй като жалбоподателят я използва с цел да улесни възможността да придобие закрила на всяка цена, подсилвайки по този начин бежанската си история.

От друга страна в предходното производство в проведеното интервю жалбоподателят е заявил, че не е издирван, не е имал проблеми с властите и не е бил арестуван или осъждан. Това води до извод, че са налице противоречия в изложените от него факти и обстоятелства, като съдът приема,

че жалбоподателят в настоящото производство се опитва да се домогне до възможност за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, използвайки неистински документи, посредством които да достигне до целта си.

Представените разпечатки от интернет източници относно обстановката в С. представляват обща информация. Данните за актуалната ситуация в С., която Съдът възприема от представената справка на ДАБ и публикуваните данни на ВКБООН, които показват, че общата обстановка в страната постепенно се нормализира, милиони сирийци се завръщат доброволно в родината си и че не са установени данни за индивидуален риск, специфичен и непосредствен за молителя. Съдът намира, че изложените факти се отнасят до общата обстановка в страната и не представляват ново индивидуализирано обстоятелство, което да променя правната преценка на наличните материалноправни предпоставки за закрила.

В конкретния случай не се установява към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът да достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсецният закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си. В страната са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на групировката "Х. Т. аш Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес.

Следва да се отчете възприетата в цитираната практика на СЕС условност, че "колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарна закрила", т.е. хуманитарен статут.

При така установеното интервюиращият орган правилно е приел, че представените документи не установяват нови обстоятелства от съществено значение по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ и законосъобразно е отказал допускането на последващата молба до разглеждане по същество на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ. Представянето на копия с неясен произход, съдържащи вътрешни противоречия относно адресатите си и начин на придобиване, не изпълнява изискването за установяване на нови релевантни факти.

Органът е проверил дали са налице нови факти или елементи, които да обосноват различен резултат от вече постановеното решение, като е извършил оценка на представените документи и е изложил мотивите си за изводите, включително обосновавайки защо представените доказателства не са от съществено значение за личното положение на молителя или за ситуацията в страната му на произход. Постъпил е в пълно съответствие с изискванията на чл.76б, ал.1 ЗУБ, в рамките на компетентността и законоустановения срок.

Съдът констатира, че молителят не е представил никакви нови факти, които да не са били обсъдени в предходното производство, нито доказателства, които да променят оценката относно наличието на обстоятелства по чл.8 или чл.9 ЗУБ, необходими за предоставяне на международна закрила. Последващата молба формално съдържа документи, но те не обосновават нов елемент по отношение на риска от преследване, насилие или други тежки последствия при завръщане в С.. Поради това съдът приема, че административният орган е действал в рамките на представените му правомощия и е дал задълбочени мотиви за отказа, съобразно законовите изисквания и

съдебната практика по допустимост на последващи молби за закрила.

На основание гореизложеното съдът намира, че жалбата на Б. М. Л. срещу Решение № 23-ОК/29.01.2026 г. е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Решението на интервюиращия орган отговаря на изискванията на закона, издадено е от компетентен орган, в рамките на законоустановения срок и съдържа достатъчно мотиви за своята правна и фактическа преценка. Не са налице нови факти или обстоятелства, които да налагат допускане на последващата молба до разглеждане по същество.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, 43 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. М. Л., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 23-ОК/29.01.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците /ДАБ/, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх. № КП-01-173/13.01.2026 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: